

Cura

Kristendemokratisk ide & debat

december 2004

- Side 3: Indledning
v. Cura-redaktionen
- Side 4: Kristendemokratisk ideologi & samfundssyn
v. Jonas Norgaard Mortensen
- Side 9: Den kristendemokratiske paraply
v. Jonas Norgaard Mortensen & Michael Hedelund
- Side 11: EPP handlingsprogram 2004 - 2009
v. Bruno Langdahl
- Side 15: Grundprincipper i CDI
v. Mark Langdahl
- Side 19: Alliance
*v. Göran Hägglund,
Partileder, Kristdemokraterne, Sverige*
- Side 23: Cubansk kristendemokrati
v. Nikolaj Feldbech Rasmussen
- Side 26: Hvis du vil vide mere

Velkommen

Velkommen til et nyt nummer af *Cura*. I denne udgivelse retter vi for alvor blikket ud i verden med fokus på den grundlæggende kristendemokratiske tænkning og dens genklang i de kristendemokratiske organisationer.

I første artikel giver Jonas Norgaard Mortensen en introduktion til kernen i den kristendemokratiske ideologi. Helt centralt står hvert enkelt menneskets værdi samt behovet for stærke sociale fællesskaber. Disse værdier bliver derfor styrende for samfundsopbygningen, og disse tanker kan derfor genfindes i al kristendemokratisk politik.

I den anden artikel skitserer Michael Hedelund & Jonas Norgaard Mortensen organiseringen af kristendemokraterne rundt om i verden.

Med baggrund i det foregående præsenterer den tredje artikel et uddrag af handlingsprogrammet fra European Peoples Party (EPP), og den fjerde artikel bidrager følgelig med et udsnit af de grundlæggende principper i Christian Democrat International (CDI).

Derudover har dette nummer af *Cura* også et særligt fokus på såvel snus som cigar, med tanke på to artikler om kristendemokratiet i hhv. Sverige og Cuba.

I den femte artikel fortæller Göran Hägglund, formand for Kristdemokraterna, således om hans visioner for kristendemokratiet i Sverige og forklarer hvordan en ny alliance af partier kan bidrage til at opfylde visionerne.

Nikolaj Feldbech Rasmussen fokuserer i den sjette og sidste artikel på kristendemokratiets vilkår på Cuba, bl.a. med et rids over de kristendemokratiske aktører der er blandt frontfigurerne i den cubanske frihedskamp.

Med magasinet *Cura* ønsker vi at skabe rum for videreudviklingen af, og debatten om, den kristendemokratiske ideologi og dennes betydning, både internationalt og i en dansk sammenhæng.

Vi håber, dette nummer må bidrage hertil.

God læselyst.

Kristendemokratisk ideologi & samfundssyn

af **Jonas Norgaard Mortensen**

Artiklen giver en kort introduktion til den kristendemokratiske ideologi. Helt centralt står hvert enkelt menneskets værdi samt behovet for stærke sociale fællesskaber. Disse værdier bliver derfor styrende for samfundsopbygningen. Disse tanker kan genfindes i al kristendemokratisk politik, bl.a. EPP og CDIs programmer (se andetsteds i dette nummer).

*En værdiorienteret
ideologi*

Kristendemokrater har i mange år arbejdet med at anvende de kristne grundværdier i praktisk politik og i politiske enkeltsager. Kristendemokratiske ideologi forsøger at systematisere dette arbejde, både for at gennemtænke grundlæggende principielle spørgsmål i politikken, og for at få hjælp til at arbejde med kristendemokratisk syn på politiske enkeltsager. En ideologi er et sæt af idéer som bindes sammen i et fast og sammenhængende system af principper for samfundsliv og samfundsorganisation. En ideologi kan derved skal være bærebjælken i udformningen af et politisk program.

Det mest grundlæggende fællestræk for kristendemokratisk ideologi er værdiorienteringen. Samfundet og politikken forstås ud fra værdier. Demokratiet er egentlig bare en form, og det er nødvendigt at fylde denne form med værdier. Det grundlæggende spørgsmål for kristendemokrater er: Hvilke værdier skal præge samfundet? Kristendemokratiet kan karakteriseres som idéen om et demokratisk samfund med basis i kristen-etiske værdier.

Personalisme - til forskel fra individualisme og kollektivism

Udgangspunktet for kristendemokratiet er det kristne menneskesyn. Det enkelte menneske har en uendelige værdi, skabt unikt med ukrænkelige rettigheder. Men for at afgrænse sig mod negative former for individualisme og materialisme snakker kristendemokrater i tillæg gerne om *personalisme*.

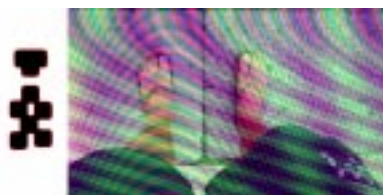
Fællesskabet

Mennesket er en person, som har behov for at deltage i forskellige fællesskaber (f.eks. familien) indenfor det store samfundsfællesskab. Mennesket udvikler sig, bliver sig selv som menneske og realiserer sig selv i fællesskab med andre. På denne måde kan man sige, at den kristendemokratiske forståelse repræsenterer et

alternativ til både individualisme og kollektivismen. Personalismen lægger stor vægt på at se på mennesket som en helhed. Mennesket er både et legemligt og et åndelig væsen, både et individ og et samfundsvæsen, og det kan aldrig reduceres til noget mindre end dette.

Personalismen afgrænser kristendemokratiet mod de to andre ideologiske hovedretninger i politik, nemlig liberalismen og socialismen. Begge disse retninger har primært et materialistisk menneskesyn.

Det materielle menneskesyn er oftest ikke problematiseret i dagens politiske debat, men det ligger der implicit. Menneskesynet har store konsekvenser for politikken. Det er en politisk opgave at tydeliggøre, hvilke menneskesyn der skjuler sig bag politikken.

Mennesket er et åndsvæsen med rettigheder og ansvar

Kristendemokratiet betoner det ikke-materielle ved mennesket. Mennesket er et åndsvæsen, selv om det selvsagt har materielle behov. Her ligger kristendemokratiets hovedforskel både i forhold til liberalismen og til socialismen. Det er i denne sammenhæng interessant at lægge mærke til, at kristendokrater altid snakker om “immaterielle” eller “bløde” værdier. De kulturelle værdier, samfundets tradition og kulturarv bliver derfor vigtig i Kristendokraternes politik.

Som en direkte konsekvens af synet på menneskeværdet har kristendokrater altid engageret sig aktivt i forsvaret for menneskets rettigheder. Helt grundlæggende er retten til liv. Blandt andre vigtige rettigheder er samvittighedsfrihed; religionsfrihed; ytringsfrihed; frihed fra tortur og totalitær diktatur, frihed fra teknokrati og konsumisme (forbrugerisme); retssikkerhed; forsamlingsret; retten til frie og hemmelige valg; ligestilling; respekten for det private rum; og beskyttelse mod diskriminering.

Kristendemokratiets personalisme betoner stærkt den personlige frihed, men også ansvaret. Frihed og ansvar hører uløseligt sammen. Den som kræver frihed for sig selv, må samtidig tilkende sine medmennesker den samme frihed. Vores egne frihed må aldrig ske på bekostning af vores næstes frihed. Den ens frihed bliver derfor begrænset af den andres frihed. Frihed betyder ansvar - overfor for os selv og for vore medmennesker.

Vi har fået ansvar for at tjene vores næste. Det hører derfor med til kristendemokratiet, at vi fremmer den sociale tryghed og velfærd for alle medborgere og tager ansvar for samfundet. Vi har ansvar for ressourcebrug, for natur og miljø.

Immaterielle værdier

Personlig frihed

Naturretten

Store dele af det kristne menneskesyn kommer til udtryk i naturretten. Også andre kulturer er igennem deres egen fornuft kommet frem til høje tanker om mennesket og dets rettigheder. Naturretten understreger, at mennesket har visse *naturlige rettigheder*, fordi det ganske enkelt er et menneske. Disse rettigheder er universelle, uforanderlige og umistelige.

Den amerikanske og franske forfatning

Naturretstænkningen var grundlaget for den amerikanske og den franske forfatning, som igen blev forbillede for den grundlovgivende rigsforsamling, da de formede den danske grundlov. Efterkrigstidens stærke engagement for universelle menneskerettigheder har også rødder i naturretstænkningen.

FN

FN's Menneskerettighedserklæring fra 1948 er formuleret ud fra dette udgangspunkt og udtrykker alle menneskets centrale rettigheder. De værdier kristendemokratiet står for, er faktisk nøjagtig de samme som i FN's menneskerettighedserklæring fra 1948.

Med baggrund i naturretten kan kristendemokratiet argumentere almenmenneskeligt for store dele af det kristne menneskesynet.

Autonome fællesskab i en mangfoldig samfundsstruktur

Det primære fællesskab

Kristendemokratiet forstår samfundet som en følge af menneskets sociale karakter. Mennesket er relationelt: det står i relation til sine medmennesker og er afhængig af fællesskab med andre. I kontakt med andre udvikler vi gradvis vores personlige egenskaber. Mennesker slutter sig sammen i grupper for at løse forskellige opgaver. Familien er den første og primære fællesskab.

De sekundære fællesskaber

Efter familien følger de andre fællesskaber som mennesker tilslutter sig, gerne kaldet naturlige fællesskaber i det civile samfund. Det kan være forskellige fællesskaber; arbejdsfællesskab, religiøse og ideologiske fællesskab, frivillige organisationer, institutioner, bedrifter, lokalsamfund osv.

Efter kristendemokratisk tankegang er disse autonome fællesskaber som er selvstændige og selvbestemmende, og de skal have suveræniteten inden for deres eget område. Staten skal ikke blande sig i styringen af samfundets forskellige celler. Kristendemokratiet er derfor stærkt optaget af familiens frihed, forældreretten, frihed til at vælge barnets opdragelse, frihed for trossamfund og ideologiske fællesskab, organisationsfrihed osv.

Samfundet som organisme

De forskellige fællesskaber eller celler i samfundet udgør til sammen en mangfoldighed. Kristendemokratiet ser mere på samfundet som en organisme end som et politisk system. Hver enkelt celle har sin selvstændige plads, og alle er vigtige for helheden. Det er først og fremmest disse celler som til sammen udgør samfundet - ikke den offentlige statsstruktur. Staten er den institution som kommer til sidst og samordner funktionerne mellem de forskellige grupper. Samfundet opbygges med andre ord nedefra.

Familien - samfundets grundcelle

Familien er den vigtigste og mest grundlæggende af fællesskaberne i det store samfundsfællesskab. Familien er en universel og naturlig institution som har eksisteret til alle tider og i alle kulturer. Familien er derfor ingen specifik kristen institution, men også i kristendommen er familien vigtig.

Fordi familien udfylder en sådan grundlæggende rolle siger den kristendemokratiske ideologi at familien er samfundets grundenhed. Familien er helt central i et kristendemokratiske samfundssyn, ikke bare som et udtryk for den enkeltes interesser, men for hele samfundsstrukturen. Ud fra familien opbygges relationer til både andre familier, lokalsamfund og organisationer. Familien er den første skole for barnets opdragelse, og det er forældrene som har ret til at bestemme over hvordan barnet skal opdrages.

Subsidiaritetsprincippet

Hvordan skal så de forskellige krav og interesser i samfundet afvejes? For at afklare forholdet mellem de forskellige dele af samfundet, har kristendemokratiet to centrale styringsprincipper: *subsidiaritetsprincippet* og *solidaritetsprincippet*.

Subsidiaritetsprincippet er egentlig et magtfordelingsprincip. Grundtanken er, at politikken, dvs. staten, kun skal støtte de naturlige og autonome fællesskaber i et samfund når disse behøver det, og at staten skal beskytte borgernes rettigheder. Fællesskabet er nemlig til for mennesket skyld. Det er ikke sådan at mennesket er til for fællesskabets skyld.

Subsidium eller subsidie betyder støtte. Familien skal f.eks. kun støttes i den grad den behøver det. Staten skal ikke politisere familien eller andre samfundsinstitutioner. Dette princip er meget vigtigt i vores tid, hvor man ser en tiltagende professionalisering af selv de mest naturlige ting som f.eks. barneopdragelsen. Det vigtigste ideologiske skel i dansk politik i dag går akkurat i dette spørgsmål om statens forhold til familierne og statens forhold til de religiøse og ideologiske fællesskaber.

Magt i samfundet

Kristendemokratiet ser på samfundet som en organisme, hvor de forskellige dele udgør et hele. Grundtanken er, at al magt tager sit udgangspunkt i den enkelte og i familien og at magt afgives opefter, fordi der findes opgaver, som de mindre fællesskaber i samfundet ikke kan løse selv.

I kristendemokratiet tager al magt udgangspunkt i den enkelte og familien, og magt afgives opefter i samfundet, fordi der findes opgaver som de mindre enheder i samfundet ikke kan løse på egen hånd. Mennesket, familien, organisationer og institutioner i samfundet kommer altid før staten. Det er aldrig staten, som er den første institution i samfundet. Staten skal ikke dominere eller gribe ind i samfundsinstitutionernes retmæssige autonomi.

I vore dage kan alle opgaver ikke løses på et nationalt niveau. De må flyttes over i det internationale rum for at blive løst gennem internationalt samarbejde. Men dette internationale samarbejde skal underlægges samme krav om at tjene det enkelte mennesket og efterleve både subsidiaritets- og solidaritetsprincippet.

Subsidium

Det globale niveau

Solidaritetsprincippet

Solidaritetsprincippet betyder, at vi ser samfundet under et, altså at alle de mindre grupper i samfundet i deres mangfoldighed danner et stort fællesskab. Det er følgen af det kristne menneskesyn om, at alle mennesker er lige meget værd. Det betyder at vi må dele med hinanden. Princippet skal tydeliggøre de enkelte enheders ansvar for hinanden i samfundet. De stærkere har pligt til at hjælpe de svagere. Alle skal have glæde af ressourcerne. Dette gælder alle grupper og mennesker som lever i vores generation, både nationalt og internationalt. Desuden gælder det de kommende generationer.

En balance mellem subsidiaritet og solidaritet

Konsekvensen af subsidiaritetsprincippet er at alle beslutninger skal tages på det lavest mulige niveau, altså nærmest dem det vedrører. Dette er en central del af det kristendemokratiske samfund. Nærhedsprincippet bliver derfor en direkte følge af tanken om autonome fællesskaber.

Men dette mål må altid opvejes med respekten for alles ligeværd indenfor fællesskabet. Samfundet er ikke en række løsrevne institutioner udelukkende med ansvar for sig selv. Institutionerne - enten det er det enkelte menneske, familien, nationer eller andre grupper - har også et ansvar for solidariteten med andre. Subsidiaritetsprincippet må derfor ses i forhold til og afbalanceret med solidaritetsprincippet. Tvillingepricipperne subsidiaritet og solidaritet skaber rammen som vi sætter personer, familier, det civile samfund og staten ind.

Bibliografi

Mortensen, Jonas Norgaard og Hedelund, Michael (2001): Kristendemokrati - idé og bevægelse, Forlaget Boedal, Helsingør. Bestilling på www.boedal.dk

Om Jonas Norgaard Mortensen

Stud.scient.pol., International Sekretær i Kristendemokraterne. Tidl. Landssekretær i Kristendemokratisk Ungdom. Tidl. Forretningsudvalgsmedlem i Dansk Ungdoms Fællesråd. Læs mere på www.kd.dk/jonas

Den kristendemokratiske *Paraply*

af *Jonas Norgaard Mortensen*
& *Michael Hedelund*

Artiklen giver en kort introduktion til organiseringen af kristendemokraterne rundt om i verden. Hensigten er at give et nyttigt overblik med henblik på de følgende artikler fra de pågældende organisationer.

En helt opdateret status på kristendemokratiets organisatoriske udbredelse kan findes på portalen www.kristendemokrati.dk.

Politiske partier

Kristendemokratiet har traditionelt været stærkest repræsenteret som politiske partier i Vesteuropa, Mellem- og Sydamerika. Efter murens fald er der sket en opblomstring af kristendemokratiske partier i Østeuropa (bl.a. grundet deres aktive rolle som opposition til kommunismen), og ligeledes er der i såvel i Afrika som Asien dukket flere kristendemokratiske partier op i de seneste årtier.

Europa: Albanien, Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Georgien, Grækenland, Holland, Hviderusland, Irland, Italien, Kosovo, Kroatien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Moldavien, Norge, Portugal, Rumænien, Rusland, San Marino, Schweiz, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland, Ukraine, Ungarn, Østrig

Mellemamerika:

Aruba, Costa Rica, Cuba, Dominikanske Republik, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua, Panama

Sydamerika:

Argentina, Bolivia, Brasilien, Chile, Ecuador, Peru, Uruguay, Venezuela

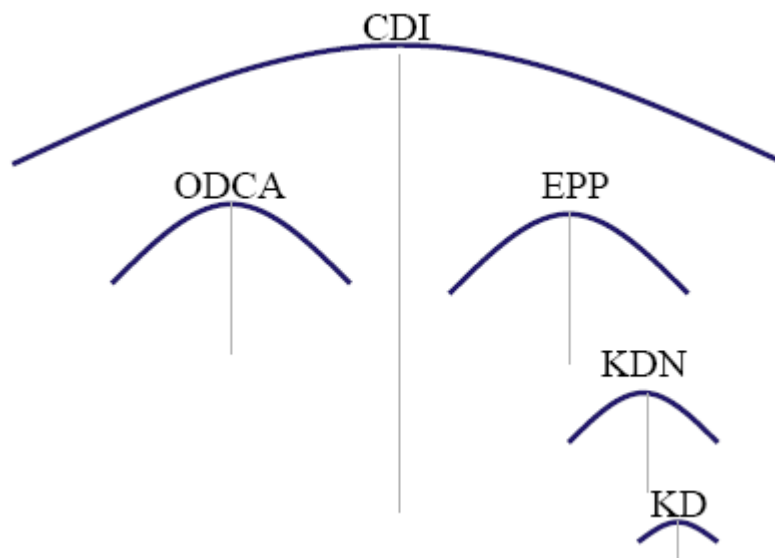
Afrika og andre:

DR Congo, Sydafrika, Filipinerne, Libanon

Paraplyorganisationerne og det enkelte parti

De mange kristendemokratiske partier rundt om i verden har, traditionelt set, altid haft et stærkt netværk og samarbejde via såvel regionale, kontinentale og globale organisationer.

*Lande med
kristendemokratiske
partier*

*Kristendemokratiske
paraplyorganisationer*

Ovenstående viser hvordan eksempelvis Kristendemokraterne (KD) i Danmark er med i et større netværk af Kristendemokrater. De danske kristendemokrater i KD er således med i den regionale nordiske paraplyorganisation, KDN (Kristendemokraterne i Norden), ligesom man er medlem af den kontinentale europæiske paraply, EPP (European Peoples Party), og endelig er man med i den globale kristendemokratiske paraplyorganisation, CDI. (Christian Democrat International). Tilsvarende er eksempelvis Partido Demócrata Cristiano (PDC) fra Uruguay med i den regionale mellem- og sydamerikanske organisation, ODCA (Organización Demócrata Cristianade America), samt medlem af det globale CDI. Danske KD og PDC fra Uruguay er altså begge med i samme globale organisation.

Det europæiske EPP, som KD er medlem af, består iøvrigt både af paraplyorganisationen EPP og af EU-parlamentsgruppen EPP-ED. For at være medlem af sidstnævnte skal man som parti være repræsenteret i Europa-parlamentet. Hvor EPP er kristendemokrater, med kun få konservative undtagelser, så har EPP-ED for at styrke deres position i Europa-parlamentet indoptaget flere konservative partier, bl.a. de britiske konservative. EPP-ED samarbejdet har altså et mere strategisk sigte, hvor EPP har et mere ideologisk sigte.

ODCA har efter samme model et samarbejde på parlamentariskniveau i organisationen PARLAODCA.

Om Jonas Norgaard Mortensen

Stud.scient.pol., International Sekretær i Kristendemokraterne. Tidl. Landssekretær i Kristendemokratisk Ungdom. Tidl. Forretningsudvalgsmedlem i Dansk Ungdoms Fællesråd. Læs mere på www.kd.dk/jonas

EPP handlingsprogram 2004-2009

af Bruno Langdahl

Artiklen er et oversat sammendrag af European Peoples Party (EPP) Action Programme 2004-2009. Hensigten med uddraget er at give et indblik i hvor den kristendemokratiske paraplyorganisation i Europa står nu og hvad man lægger til grund for arbejdet frem til 2009. Desuden illustrerer artiklen den unikke ideologiske tænkning som udgør grundlaget for kristendemokrater, uanset hvor på det europæiske kontinent man befinder sig.

Kort efter 2. verdenskrig mødtes de kristendemokratiske partiers ledere for at arbejde med genopbygningen af et Europa, der var lagt i ruiner. Alle havde de støttet, underskrevet eller ratificeret Traktaten om Kul- og Stål-unionen, Rom-traktaten og de forskellige revisioner.

Uanset om det var i Ministerrådet, Europaparlamentet eller de nationale parlamenter, har EPP's partier altid stået sammen med dem, der har bragt Europa fremad. Da det stod klart, at udvidelsen var inde for rækkevidde, inviterede de deres søsterpartier fra kandidatlandene med i organisationen. Dermed forblev EPP en indflydelsesrig kraft på europæisk niveau. Og også for nyligt i Det Europæiske Konvent har EPP's repræsentanter på grundlag af Kongresvedtagelsen fra Estoril banet vejen mod en konsensus om et mere effektivt, mere demokratisk, mere gennemskueligt og mere ansvarligt Europa.

Vores utvetydige støtte til det europæiske ideal grunder på vores tilknytning til det åbne samfunds værdier og den kristne personalisme. I dette kulturelle fundament - arven fra den antikke humanisme, religionen, særligt de jødisk-kristne rødder, renæssancen og oplysningstiden findes en fællesnævner: En bestemt idé om mennesket og troen på, at mennesket er i stand til at forme sin skæbne. Jean Monnets ord: "Vi samler ikke en koalition af stater – vi bringer mennesker sammen", skal ses i dette lys.

Ud fra denne tilgang, som hævder menneskets uendelige værdighed, er det mennesket, der former historien og ikke omvendt. Vi er ikke overladt til tilfældige kræfter men deltagere i realiseringen af vores skæbne. Som unikke ikke-reducerbare personer, udrustet med fornuft og vilje, er vi skabt til frihed under ansvar. "Personen" er ikke blot "individet". Det er det specifikke menneske i dets relationer til familien, miljøet, samfundet, nationen, som det har rettigheder og pligter i forhold til. Vi har såvel en pligt til at udvise solidaritet, som en ret til at bestemme, hvordan og med hvem vi udformer rammerne for vores selvrealisering. Staten og myndighederne har kun understøttende funktioner i denne udvikling.

For at beskytte de kulturelle og etiske værdier i Europa, må bevarelsen af de europæiske nationers særlige nationale og kulturelle rødder støttes, samtidig med at det tolerante samliv med andre etniske og nationale grupper fremmes.

I vores perspektiv er staten er til for borgernes skyld - ikke omvendt. Statens autoritet og legitimitet hviler både på vælgernes mandat og på dens evne til at tjene og fremme *det fælles bedste* for borgerne. I de tilfælde, hvor medlemslandene ikke er i stand til fuldt ud at varetage denne opgave, er det legitimt, at Unionen varetager og fremmer befolkningens fælles interesse. Det er for det meste tilfældet, når opgaver tydeligvis kan udføres bedre af EU end af medlemslandene.

På dette grundlag må vi bliver bedre til at præge det fælles projekt om europæisk integration med mening og værdier. Det kræver, at vi kan udvikle en vision og et politisk projekt, der kan møde det 21. århundredes udfordringer. Formålet må være tosidigt:

For det første er det tid til at forlige, de modsætninger og hele de sår, som i lang tid har svækket vores kontinent. Demokratisk må de europæiske institutioner forliges med borgerne. Økonomisk må iværksætter- og virksomhedskultur forliges med en solidaritets- og fordelingskultur ved at gøre ansvar til en grundsten i vores socialmodel. Identitet og pluralisme, den nationale og den europæiske ide må forliges ved at opbygge EU som en føderal struktur, der består af lande og borgere. Mennesket og naturen må forliges ved, at vi forpligter os på bæredygtig udvikling, når det gælder miljøet, men også hvad angår samfundet og økonomien.

For det andet må vi værne om menneskerettighederne, ved at gøre det til vores konstante ambition at hævde mennesket som midlet, målet, objekt og subjekt for europæisk politik. Vi vil være årvågne, når det drejer sig om bio-etik, menneskelig værdighed og integritet, biodiversitet, vise vilje til at menneskeliggøre globaliseringen med alt hvad det indebærer, fx ved at give den internationale terrorisme bedre modspil, bekæmpe fattigdom og uretfærdighed og bygge en europæisk administration i sociale og økologiske rammer.

På grundlag af denne personalistiske og medmenneskelige samfundsvision baserer EPP sin ideologi på fire kerne-temaer

a) Hvert menneskes ukrænkelige værdighed

Den altoverskyggende vigtighed af mennesket og personen i vores ideologi betyder, at vi på alle niveauer vil fremme:

- Borgernes frie kreativitet i alle samfundslivets facetter;
- Familiens rolle, dannelse og uddannelse og samfundsliv;
- Ligestilling mellem mænd og kvinder;
- Beskyttelse af børns rettigheder, respekt for - og beskyttelse af - mindretalsrettigheder;
- Solidaritet med de svage og de ældre;
- Respekt for livet i alle dets former (også foster-stadiet) og alle aldre;
- Ethiske regler for benyttelsen af forskningsresultater;
- Respekt for menneskets værdighed ved medicinske og genetiske nybrud.

Derfor er EPP modstander af aktiv dødshjælp, socialhygiejne og kloning af mennesker.

- Vi er i lige grad modstandere af racisme, nationalistiske ideologier, ubehersket individualisme og en ignorant holdning til etik.
- På europæisk niveau lægger EPP stor vægt på skabelsen af et område med frihed, åbenhed, sikkerhed og retfærdighed og udvikling af unionsborgerskabet.

For at nå dette mål, må alle samfundets medlemmer – mænd, kvinder, raske og handicappede, unge og ældre – have mulighed for at deltage og bidrage med deres viden, kreativitet og personlige inspiration i samfundet og på arbejdsmarkedet.

b) Støtte til familien

Familien med dens unikke bånd mellem mand og kvinde fortjener en speciel og konkret støtte fra samfundet – ikke mindst i dag, hvor institutionen tydeligvis er i krise. Hvad der er godt for familien, er godt for samfundet.

Familiepolitikken er medlemsstaternes område. Alligevel vil EPP beskæftige sig med emnet ved at skabe rammer for gensidig udveksling af inspiration og gode eksempler. At overvinde de demografiske problemer er at hjælpe familierne.

c) Den sociale markedsøkonomi

Vores historie og erfaring har vist, at det private initiativ, fri virksomhedsdrift, konkurrence, markedsdisciplin, åben økonomi og frihandel er drivkraften bag økonomisk fremgang. Samtidig har det vist sig, at den bedste garanti for social udvikling er uafhængige fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer, der frit forhandler om arbejdsforhold og løn og deltager i - og har ansvar for - administreringen af sociale beskyttelsessystemer, hvor det offentlige kun intervenserer for at etablere minimumsregler og sikre, at det fælles bedste er respekteret i sager, hvor det er negligeret eller ignoreret. Indretningen af arbejdsmarkedet er også et spørgsmål om subsidiaritet.

Friheden til at etablere virksomhed og at opnå en fair profit, indebærer en pligt til at udvise retfærdighed og solidaritet overfor virksomhedens interessenter, at overholde loven og udvise respekt for miljøet og naturen. EPP mener, at alle deltagere i samfundets økonomiske liv må gøre deres bedste for at gøre verden til et bedre sted at leve og arbejde for fremgang for alle. Alle politik-områder (særligt økonomi- og finanspolitik, uddannelse, beskæftigelses- og socialpolitik) må samvirke for at sikre den indre sammenhængskraft i vore samfund.

d) Skabelsen af en decentraliseret føderalt Europa, internationalt samarbejde og multilateralisme

I modsætning til hvad man oftest hører, indebærer sand føderalisme, at lande forenes i stræben efter fælles definerede mål, men ligeså vel at kulturernes mangfoldighed, traditioner og sprog respekteres, og at landene tildeles den størst mulige autonomi, når det gælder valget om, hvordan målene nås.

Da den nationale ramme ikke længere er i stand til at garantere det fælles bedste i alle dets aspekter for alle europæiske borgere, anerkender og taler EPP for nødvendigheden af at styrke Unionens kompetence i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og under forudsætning af, at kompetencen forbliver gennemsigtig og demokratisk. Det er årsagen til, at EPP støtter en europæisk forfatning.

Da fred i frihed og velfærd er blandt de grundlæggende værdier, der forener os, er EPP tilhængere af internationalt samarbejde på alle områder, hvor det er et brugbart redskab til konfliktløsning via fredelige forhandlinger og afgørelser. Af samme årsag støtter EPP styrkelsen af internationale institutioner, der arbejder for en mere fredelig, retfærdig og solidarisk verden.

Disse prioriteringer gør os til den ledende modstander af alle ekstremistiske partier, der afviser europæisk integration, overlader borgerne til den suveræne nation, og dyrker intolerance, racisme, nationalisme, fremmedfrygt og terrorisme.

De gør os også til hovedudfordreren for alle de partier, der har mere tillid til staten og de offentlige myndigheder, end til borgerne. De hindrer borgernes initiativ. De betragter ikke princippet om lighed som "lige muligheder" for alle, men som "lige omstændigheder", som de påtvinger borgerne eller søger at kontrollere.

Det skal ikke desto mindre påpeges, at andre demokratiske partier har vendt sig til vore ideer – en udvikling, der kun kan være positiv for de, der håber, at vores værdier bliver bredere accepteret.

Bibliografi

EPP Action Programme (2004), vedtaget 4-5. februar 2004. Fuld version findes på www.eppe.org.

Om Bruno Langdahl

Stud.scient.pol., EU-Konsulent for Kristendemokraterne (KD.) Tidl. formand for Kristendemokratisk Ungdom., tidl. landssekretær for Kristendemokratisk Ungdom. Læs evt. mere på www.brunol.dk.

Grundprincipper i CDI

af Mark Langdahl [red.]

Artiklen er et oversat uddrag af Basic Programme for Christian Democrat International (CDI). Hensigten med artiklen er at give et indblik i det grundlæggende menneskesyn og perspektiv på samfundet i den globale kristendemokratiske paraplyorganisation.

Menneskesyn

- 1) Medlemmerne af CDI anerkender ethvert menneskes ukrænkelige værdighed. Vi anser mennesket som historiens ophav og ikke blot dens emne.
- 2) På grundlag af jødisk-kristne værdier og integrerede humanistiske værdier, anerkender vi enhver mand eller kvinde som en person, dvs. et unikt menneske, der er uerstattelig, af uendelig værdi, fri og åben for udvikling.
- 3) Ethvert menneske i samfundet er afhængig af andre mennesker. Fordi de er frie, ansvarlige og indbyrdes afhængige, må enhver tage del i opbygningen af samfundet. For de fleste af os er det, der ligger til grund for denne indsats, troen på, at vi er kaldet til at medvirke til bevarelsen af Guds skaberværk og den frihed, vi er skabt til.
- 4) Frihed er grundlæggende i menneskets natur. Dette betyder, at hvert individ har ret og pligt til at være fuldt ansvarlig for sig selv og sine handlinger og til at tage ansvar for sin næste og for skaberværket.
- 5) Sandheden er ikke åbenlys, og derfor er mennesket ikke i stand til fuldt at kende den. Vores frihedssyn anerkender menneskets fejlbarlighed. Det er umuligt for ethvert menneske at udtænke eller skabe det perfekte samfund, fri for ubalance og menneskelig ulykke. Vi afviser enhver form for totalitær tænkning baseret på så uopnåelige visioner..

6) I overensstemmelse med vores menneskesyn mener vi, at alle mennesker, mænd som kvinder har samme værdighed og er lige for loven.

Grundlæggende værdier

7) Vi mener, at ethvert menneske har et ansvar for konstant at forbedre det samfund, vedkommende lever i på grundlag af fælles definerede værdier og reguleringer. Det er kun ved at gennemføre disse, at man vil være i stand til at imødegå, udnytte og udrede forskelle mellem mennesker og de problemer og udfordringer, menneskeheden står over for.

8) Medlemmerne af CDI vedkender sig en tænkning og politisk handling baseret på grundlæggende værdier, som vi finder både vigtige og universelle: frihed under ansvar, grundlæggende lighed, retfærdighed og solidaritet.

Frihed og solidaritet

9) Vi tror på, at ægte frihed betyder autonomi og ansvarlighed, ikke uansvarlig uafhængighed. Dette gør enhver ansvarlig for sine handlinger i forhold til sin samvittighed, omgivelserne og fremtidige generationer.

10) Der kan aldrig opnås sand retfærdighed og solidaritet uden at frihed er givet og accepteret af alle som et grundlæggende vilkår.

11) Derfor ønsker vi, CDI's medlemmer, at give ethvert menneske mulighed for at nyde de ukrænkelige rettigheder, der gælder ethvert menneske og deres samfund. De må derfor på den ene side sikres retten til at udvikle og bruge deres evner fuldt ud, og på den anden side forpligtes de til at stille disse evner til rådighed for samfundet og konstant at søge at sikre andre retfærdighed og solidaritet.

12) Denne frihed, der på en gang er grundlaget for og konsekvensen af den konstante kamp for at sikre retfærdighed og solidaritet, gælder også for alle eksisterende autoriteter, både i deres indbyrdes forhold og i forhold til det enkelte individ. Dette har konsekvenser for vores syn på politiske systemer.

13) Autoriteter får deres legitimitet fra behovet for at sikre passende forhold for personlig udvikling for hver enkelt borger i samfundet. Enhver autoritet, uanset om den er offentlig eller privat og uanset på hvilket niveau, den fungerer, må derfor under alle forhold sikre det, der er i alles interesse.

14) Fælles interesse må ikke forveksles med summen af individuelle interesser, men må altid være i overensstemmelse med respekten for den enkeltes individuelle, civile, politiske, sociale, og kulturelle rettigheder.

15) Menneskers ret til selvbestemmelse og frit at udleve deres lovlige rettigheder er utvivlsomt retfærdigt, så længe det sker på baggrund af en anerkendelse en fælles identitet og kultur og ønsket om at leve sammen i frit valgte politiske og sociale strukturer. Som en konsekvens heraf kan denne ret ikke udnyttes til at

nægte andre muligheden for at udleve og udnytte deres rettigheder.

Grundlæggende lighed

16) Alle mennesker er lige idet, at de er givet samme værdighed. I forhold til andre er hvert menneskes frihed derfor begrænset af den respekt for andre, der følger af grundlæggende lighed.

17) Uanset evner har enhver ret til i frihed og lighed at opnå personlig udvikling på sit eget niveau. Dette gælder uanset race, køn, alder, oprindelse, nationalitet, religion, holdninger, social status og helbredsmaessig tilstand.

18) De samme rettigheder må anerkendes og de samme pligter forventet indfriet ud fra ethvert menneskes evner.

Retfærdighed

19) Trangen til retfærdighed betyder, at de nødvendige forhold for den enkelte og, afhængig af deres mål og natur, dennes samfund til at udnytte deres frihed skal sikres til enhver tid. Retfærdighed karakteriseres ved, at enhver gives, hvad de har krav på, og at der tilstræbes mere lige muligheder i et samfund baseret på harmoniske relationer gennem social retfærdighed.

20) En side af retfærdighed er respekt for loven. Love udvikles konstant som et resultat af samfundets dynamik og den tekniske udvikling. Men de må også accepteres frivilligt af individet og dennes samfund.

21) Love skal udvikles på grundlag af universel respekt for grundlæggende og ukrænelige menneskerettigheder, som de er defineret i Verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948 og de internationale aftaler, der knytter sig til den. Denne erklæring, der definerer den enkeltes menneskelige og sociale rettigheder skal gøres komplet med en erklæring af de fundamentale rettigheder for mennesket i det moderne samfund. F.eks. retten til information, til et rent miljø, til respekt for privatlivets fred, til genetisk identitet osv. Alle sådanne rettigheder skal kunne nydes af både individer og af samfundet som et hele.

22) Retfærdighed kan ikke være tilfældig eller forveksles med flertalsdiktatur. Den kræver respekt for minoriteter. Ingen majoritet må kunne nægte en minoritet friheden til at udøve deres rettigheder. Retfærdighed kan ikke være i uoverensstemmelse med grundlæggende rettigheder og friheder. Dette må respekteres i udformningen og administrationen af love.

23) Retfærdighed, alle menneskers grundlæggende lighed og den ukrænkelige værdighed, alle mennesker besidder hænger uløseligt sammen med en solidaritetens ånd. Dette er en vigtig del af opbyggelsen og udviklingen af mere menneskelige relationer mellem individer og mellem deres forskellige samfund samt indbyrdes i disse.

24) For CDI's medlemmer betyder solidaritet først og fremmest beskyttelsen af de svageste i vores samfund og i verden.

25) I anerkendelsen af menneskehedens enhed i tid og rum ser vi ikke kun solidaritet horisontalt mellem skabninger fra alle generationer og alle steder, men også vertikalt gennem anerkendelsen af tidligere generationers indsats og gennem hensyntagen til fremtidige generationers legitime interesser.

Gennemførelsen af vores værdier

26) Vores menneskesyn afviser både egoistisk individualisme og kollektivismen som nedværdigende faktorer. En person er nødvendigvis en del af samfundet og må underordne sine individuelle interesser under legitime autoriteter, ved at acceptere de begrænsninger af friheden, der er nødvendige for at sikre respekten for andre personers grundlæggende rettigheder og friheder.

27) Personen er også ethvert samfunds endelige mål, da enhver magt opnår sin legitimitet præcis ved, at dens mål er at sikre mulighederne for personlig udvikling for enhver, der er underordnet den.

28) Fordi vi tror på ethvert menneskes ukrænkelige værdighed, frihed og lighed, afviser vi ekstremer og søger dialog. Vi afviser udstødelse og kæmper for tolerance og deling. Vi ønsker, at alle mennesker skal kunne nyde autonomi i respekt for andre folk og samfund og andre landsmænds holdninger.

29) Kort sagt kæmper CDI for et menneskesyn og et samfund fokuseret på en sammenhængende udvikling af ethvert individ på en måde, der opfylder vedkommendes materielle, kulturelle og åndelige behov og samtidig respekterer andres frihed.

30) Endelig afviser vi ethvert forsøg på at systematisere tænkning i en lukket, dogmatisk form.

Bibliografi

CDI Basic Programme (2004). Fuld version findes på www.idc-cdi.org.

Alliance

- Om forholdet mellem kristendemokratisk politisk filosofi og aktuel politik i Sverige

af Göran Hägglund,
partileder for Kristdemokraterna, Sverige.

Til valget i 2006 har svenskerne haft socialdemokratisk styre næsten uafbrudt i 70 år! De centrum-højre orienterede oppositions partier har ikke tidligere haft held med at opstille et stærkt og troværdigt alternativ. De indgår derfor nu en "Allians för Sverige", bestående af Kristdemokraterna (KD), Moderaterne, Folkpartiet og Centerpartiet, med et fælles valgmanifest og en fælles kampagne frem mod rikstingsvalget. I denne artikel udfolder KD's nye leder Göran Hägglund hans visioner for kristendemokratiet og forklarer hvordan den svenske alliance kan indgå i den.

Anna Lindh

Sent på eftermiddagen onsdag den 10. september 2003 hørte jeg i nyhederne, at Sveriges udenrigsminister Anna Lindh havde været udsat for et knivoverfald i varehuset NK i Stockholm. Det var i slutningen af valgkampen op mod folkeafstemningen om euroen og vi indstillede aftenens debatter og andre aktiviteter. Senere blev det meddelt at Anna Lindh var gået bort tidligt om morgenen. Sverige gik i stå og luften gik helt ud af valgkampen. Sverige fik sit eget 11. september.

Bo Holmberg

Et år senere skrev Anna Lindhs mand Bo Holmberg en tankevækkende artikel i Göteborgs Posten om tiden efter Annas død. Bo Holmberg er en socialdemokratisk partiveteran og blev løftet ind i regeringen af Olof Palme i 80'erne. Nu er han amtmand i Södermanland. Når Holmberg ser tilbage på det seneste år, har han en hel del at gå i rette med det svenske politik og forvaltning. Retsvæsenet, mediernes rolle, psykiatrien, kommunernes og landstingets indbyrdes samarbejde og relationen til staten har behov for at blive forandret. Til Holmbergs billede vil jeg tilføje, at mere end en million mennesker i vores land er afhængige af understøttelse. Hundredetusinder af mennesker som vil og kan arbejde afskæres muligheden. Klimaet for erhvervsdrivende er for dårligt. Mange ville komme tilbage til arbejdslivet, hvis regeringen satsede på rehabilitering i stedet for passivisering. Den indsats som i praksis er gjort for at mindske sygdommelserne har været at øge førtidspensioneringerne, altså at permanentgøre understøttelse i stedet for at gøre noget ved det. Til dette kommer problemer fra

<i>Ny svensk model</i>	<p>alt mellem et segregeret arbejdsmarked til kvalitetsbrister i mange skoler.</p> <p>Holmberg skriver videre i sin artikel, at det ikke længere rækker med lapper og reparationer. Den svenske model behøver erstattes af en langsigtet vision og en ny svensk model med fokus på "mennesker og det gode liv". For at få sådan en tilstand i stand efterlyser Holmberg blandt andet "et nationelt og internationalt kompas, med et fælles værdigrundlag".</p>
<i>Etikkens rolle</i>	<p>Holmberg har udfra personlige erfaringer set, at stat og samfund behøver et specifikt menneskesyn og værdigrundlag. Han har formodentligt også indset, at den socialdemokratiske ideologi ikke varetager det politiske arbejde med dette. Han har indset, at etikken oppebærer politikken, men at værdigrundlaget er gået fortabt.</p>
<i>Menneskesyn & Værdigrundlag</i>	<p>I Sverige har intet andet politiske parti end Kristdemokraterna klart formuleret hvilket etisk grundsyn de former deres politik udfra. En kort og behændig definition af kristendemokrati er demokrati bygget på kristent menneskesyn og værdigrundlag. Uden at slå mig selv for brystet våger jeg også at udfordre de andre politiske ideologier og påstå, at de egentligt ikke har noget indlysende menneskesyn og værdigrundlag at fundere deres praktiske politik på. Men menneskesyn og værdigrundlag er afgørende for al politik. Hvis et samfund skal fungere, må det kunne samles omkring grundlæggende værdier, hvilke til stadighed skal virkeliggøres og føres videre til hver ny generation. Menneskeværdet, livet, sandhed, kundskab, sundhed, velfærd og miljø er nogen af dem.</p>
<i>FN</i>	<p>FN hævder i sin deklARATION om de menneskelige rettigheder, at grundlaget for disse er det iboende værd hos alle medlemmer af menneskeslægten. Denne deklARATION er naturrettens eller - om man vil - den kristne etiks tydeligste manifestation i 1900-talet. At stå for menneskeværdet, livet, sandheden, kundskab og sundhed er at kæmpe for det ret og det gode samfund. At slå, krænke, lyve, mishandle eller sprænge andre mennesker ihjel er forkert. Det er etisk og moralsk forkert i Sverige, Irak og Israel. Det er forkert uanset hvor i verden det finder sted, fandt sted eller vil finde sted. Det er forkert, fordi det krænker menneskets ret til liv, frihed og integritet.</p>
<i>2 politiske strømninger</i>	<p>Jeg vover at sige at gennem hele menneskehedens historie går der et vandskel mellem to stærke strømninger i politik. Den ene politiske strømning vil have magt for magtens egen skyld. Den savner egentligt visioner og havde den engang nogen visioner, som for eksempel det svenske socialdemokrati, så er de hentørret for længe siden. Den anden politiske strømning kæmper for rettigheder og retfærdighed. Jeg ved at det i vores postmoderne tidsalder, hvor opgiveness præger så mange, kan lyde en anelse højtravende med ord som rettighed og retfærdighed. Mange i avisernes leder- og kultursider tror jo ikke, at der findes nogen sandhed, at der ikke findes noget som er rigtigt eller forkert, og at alt er menneskelige tankekonstruktioner i en tilværelse, som er værdineutral, nihilistisk. Og hævder da nogen at noget er rigtigt og noget andet forkert, så er man straks noget ubehageligt, som katten har slæbt ind.</p>
<i>Postmoderne tolerance</i>	<p>Men den postmoderne tolerance er ofte intet andet end ligegyldighed. Når det hævdes, at der ikke findes noget som er rigtigt eller forkert, har man også dokumenteret sin ligegyldighed overfor sin næste, man har dokumenteret sin ligegyldighed overfor sult og social uretfærdighed i verden, man dokumenteret</p>

sin ligegyldighed overfor den håbløshed og meningsløshed mange unge føler i vores storbyforstæder, man også dokumenteret sin ligegyldighed overfor sundhedsvæsenets kommen til kort og de ældres lidelser.

70 års
socialdemokrati

På denne baggrund har kristendemokratiet en unik rolle i ethvert land og i det internationale samarbejde. Sverige har brug for kristendemokrati. Og Sverige har brug for en ny regering. Den socialdemokratiske magtbesiddelse har været kompakt. Kun under to mandatperioder i de seneste 70 år har socialdemokraterne ikke haft regeringstaburetterne. Ved det næste valg i 2006 har socialdemokraterne regeret i tolv år i træk. De fire partier, som nu indgår i "Allians för Sverige" står for delvis forskellige traditioner og er ikke enige om alt. Men vi forenes af et fælles syn på centrale områder, hvilket giver et stabilt grundlag for en ny regering.

Allians för Sverige

Sammen lavede jeg og mine tre kollegaer i de øvrige partier Fredrik Reinfeldt fra Moderaterna, Lars Leijonborg fra Folkpartiet og Maud Olofsson fra Centerpartiet, følgende analyse i starten af efteråret:

Allians-analyse

Vores fire partier vil bidrage til at skabe et nyt håb for Sverige. Vi vil sammen med andre aktører – i politik, i erhvervslivet og i det civile samfund – genskabe troen på fremtiden.

- skattelettelser

Sverige behøver en ny kurs, hvor vi vender den økonomiske udvikling og hvor vi skaber rum for både øget velfærd og for større økonomisk frihed ved at sænke skatterne for almindelige lønmodtagere. Vi har brug for et samfund hvor mennesker både gives muligheder og forventes at tage ansvar, for sig selv og for andre. Solidariteten som kommer til udtryk i de offentlige velfærdssystemer, og som ofte føles anonyme, skal kompletteres ved at hele samfundet i højere grad præges af medmenneskelighed, ansvarlighed og idealitet. Vores Sverige er et land hvor familierne står stærkt og det civile samfund betyder meget.

- nye jobs

Vi vil tilvejebringe større mulighed for at hver og en selv kan forbedre sin situation. Det gør vi ikke mindst med en politik for flere virksomheder. Det skaber flere nye job, som gør det muligt for mange at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Sådanne økonomiske og organisatoriske forudsætninger er også nødvendige for at forbedre sundhedssystemet og få flere i rehabilitering.

- tid til børn

Vi vil give forældre mulighed for at tilbringe mere tid med deres børn. Alle børn skal have en god start i en skole som giver dem mulighed for at få tilstrækkelige kundskaber til arbejde eller videre studier. De, som har behov for pleje og omsorg skal have det; og ikke ventelister. Vores ældre skal have ret til en værdig omsorg. Skal vi klare dette må samfundet også turde prioritere de knappe ressourcer. Vi skal kunne klare at frigøre ressourcer fra bidrag til virksomhed.

- mere tryghed

Vi vil garantere medborgernes tryghed. Politiet skal have tilstrækkelige ressourcer for at forhindre og opklare forbrydelser i hele landet. Også forbrydelser som ofte betragtes som mindre alvorlige men som rammer medborgere i hverdagen - tyveri, røveri, vold – skal opklares og straffes.

Vores vision om Sverige er et mulighedsland for alle som bor her. Men det kræver

politiske forandringer for at komme nærmere denne vision. Kvinder og mænd har ikke samme muligheder i vores samfund. Det nødvendiggør forandringer på mange samfundsområder. Særlig akut er det at gøre mere for de kvinder som udsættes for vold fordi de er kvinder. Problemet med løngabet mellem mænd og kvinder må angribes med større kraft. Flere arbejdsgivere indenfor sundhed og omsorg er én vej, mere beslutsomhed fra de offentlige arbejdsgivere side er en anden.

- integration

Hvis Sverige skal være et land af muligheder for alle må diskrimineringen af indvandre også modarbejdes mere effektivt. De bedste veje til integration er arbejde og sprogkunderskaber.

- europæisk samarbejde

Sverige er en del af en global økonomi. Vi er ikke mindst en del af det stadigt nærmere europæiske samarbejde. Vi vil tage vare på de muligheder den globale økonomi og det internationale samarbejde giver. Til det behøver vores land en politisk ledelse som på den ene side behjertet indtager vores rolle i verden, men på den anden side er klar til at stå op for svenske interesser når beslutningerne træffes.

- fremme erhvervslivet

For at Sverige skal blive fremgangsrig i den globale økonomi må vi skabe bedre muligheder for mennesker som vil starte og drive virksomhed i vores land. Hele vores lands ressourcer skal udnyttes for at skabe større økonomisk velstand.

- miljøpolitik

Meget taler for at tilgangen til et godt miljø og en ren natur bliver et stadigt vigtigere spørgsmål i fremtiden. Vi står sammen om en miljøpolitik med høje ambitioner. En vigtig del af såvel miljøpolitikken som erhvervs politikken er at tage vare på de muligheder moderne miljøteknik giver og skabe gode forudsætninger for innovation og nytænkning hen imod et miljøvenligt samfund.

En af mine og kristendemokratiets absolut vigtigste opgaver i denne alliance er at forankre den fælles politik i et bæredygtigt menneskesyn og værdigrundlag. Jeg tror – ydmygt, men ærligt og bestemt - at kristendemokratiet som politisk kraft er bedst udrustet til at påtage sig det ansvar.

Bibliografi / Efterord

Læs mere om "Allians för Sverige" på hjemmesiden www.magtskifte06.se. Den kristendemokratiske ungdomsorganisation i Sverige, KDU (www.k.du.se), gennemfører en parrallelkampagne under parolen "Pensionera Persson!". Se www.pensionerapaersson.nu

Kristdemokraternas idepolitiske og ideologiske arbejde inspireres af blandt andet det svenske kristendemokratiske idéinstitut Civitas. Læs mere på www.civitas.net.

Om Göran Hägglund

Göran Hägglund er partileder for Kristdemokraterna i Sverige. Han overtog ledelsen i april 2004 efter at partiets legendariske leder igennem mange år, Alf Svensson, valgte at trække sig. Göran er 45 år, gift med Karin og far til Anton og Felix. Han har siddet i riksdagen siden 1991. Læs evt. mere på www.kristdemokraterna.se

Cubansk kristendemokrati

af Nikolaj Feldbeck Rasmussen

Artiklen giver et indblik i forholdene for Kristendemokraterne på (og udenfor) Cuba. Der tegnes et billede af de vigtigste personer og partier der er engageret i kampen for frihed og muligheden for at føre kristendemokratisk politik på Cuba.

Indledning

Det er let at lade sig forføre af Cuba ved både første og andet blik. Det er det indtryk, man får gennem rejsebeskrivelser og medier. Salsa på ethvert gadehjørne, varmen, Havana-cigarer, rom, samt letklædte og tilsyneladende ubekymrede mennesker skaber billedet af et caribisk paradis.

Religionsfrihed

Graver man et spadestik dybere, viser der sig imidlertid en anden virkelighed. Siden 1960 har der været strenge begrænsninger i religionsfriheden. Disse begrænsninger skyldes, at "kirken er den eneste bevægelse i landet, der er i stand til at bringe folk sammen og endda organisere en form for mod-stand"¹. Følgelig er den politiske frihed stærkt begrænset. I forbindelse med pavens besøg til Cuba i 1998, blev restriktionerne på kirkesamfund løst. Og siden begyndelsen 1990'erne har oppositionelle kræfter haft mulighed for at røre på sig.

Irak-krigen

Tilbageslaget kom for alvor i 2003, hvor Castro i ly af Irak-krigen fik 75-78 systemkritikere² fængslet og stillet for domstolen til farce-agtige retssager. Mere end 30 blev dømt og den længste straf var 28 års fængsel. Ifølge Amnesty International, er mennesker sandsynligvis "ikke arresteret for andet end fredelig udøvelse af fundamentale friheds-rettigheder"³.

Oswaldo Payá

Sakharov-prisen

En systemkritiker, som ikke blev arresteret, er den 51-årige kristendemokrat Oswaldo Jose Payá Sardiñas, hvilket ifølge ham selv skyldes den udenlandske opmærksomhed, der påhviler ham⁴. En udenlandsk opmærksomhed, der har

betydet, at han har været nomineret til Nobels fredspris af Vaclav Havel, og har fået til dels Sakharov-prisen i 2002.

Payá er født i 1952, og har således oplevet det meste af sin ungdom under Castros regime. Payá er gift og har tre børn i alderen 10-14 år. Både kone og børn oplever chikanerier. Ingen af dem har dog været tre år i arbejdslejr, som Oswaldo selv var fra 1969-72. Efter sin løsladelse i 1972 indskrev Payá sig på Havanas universitet, hvor han dog snart blev stemplet som dissident og smidt ud. Studiet som ingeniør færdiggjorde han på aftenkurser. Efter endt eksamen gjorde den manglende partibog svært at finde fast job. Siden 80'erne har han arbejdet i sundhedsministeriet. Payá udsættes konstant for chikanerier og forfølgelse. I 1991 angreb en folkemængde hans hjem og satte en stopper for den første under-skrift-ind-samling, som MCL organiserede. På grund af chikane, har Payá siden måttet bo hos sine sviger-for-ældre, hvor det cubanske sikkerhedspoliti overvåger ham konstant.

Chikane af Payá

Movimiento Cristiano Liberación (MCL)

Oppositionsbevægelse

Den 7. september 1988 stiftede Oswaldo Payá sammen med en gruppe sekulære katolikker Movimiento Cristiano Liberación (MCL), den kristne befrielsesbevægelse. MCL er en ikke-konfessionel, men kristent inspireret politisk og civil oppositionsbevægelse, der arbejder med udelukkende fredelige midler.

MCL's formål er at inddrage det cubanske folk, i de ændringer, der er nødvendige i det cubanske samfund. Målet er en vellykket omstilling til et samfund, hvor civile rettigheder og menneskerettigheder respekteres. MCL's strategi er at udnytte alle lovlige midler til at kræve ændringer.

Overgangsprogram

I 1992 udarbejder Payá et overgangsprogram, som indeholder en beskrivelse af en fredelig transformation af det cubanske samfund. Året efter påbegyndes en underskriftindsamling til fordel for overgangsprogrammet. I 1997 samler 11 ledere i MCL underskrifter til Payás kandidatur til National-for-samlingen. Kandidaturet godkendes dog ikke af valgkommissionen.

MCL er ikke en illegal bevægelse. MCL er på den anden side heller ikke anerkendt af regeringen. MCL har ansøgt om godkendelse og præsenteret alle nødvendige dokumenter.

Valera-projektet

Todos Unidos

MCL har været den drivende kraft i foreningen af Cubas oppositionelle kræfter i *Todos Unidos* bag Valera-projektet (VP). Valera-projektet er navngivet efter den cubanske filosof, patriot og frihedsforkæmper, Felix Valera (1788-1853), om hvem frihedshelten José Martí sagde, "han er manden, som lærte det cubanske folk at tænke".

Folkeafstemning

Ifølge artikel 88G i den cubanske forfatning, kan 10.000 cubanere nemlig med

deres under-skrift kræve et for-slag til folkeafstemning. I 1998 begyndte MCL derfor indsamlingen af underskrifterne til VP. Underskrifterne skal gøre det muligt at bringe fem forslag til folkeafstemning:

- Indførelse af ytringsfrihed og retten til at danne foreninger
- Frihed for medier og frihed til at kommunikere på andre måder
- Mulighed for et frit erhvervsliv
- Amnesti til politiske fanger
- Ny valglov og demokratiske valg

I 2001 samlede Todos Unidos hele oppositionen for at indsamle de krævede 10.000 underskrifter. Det lykkedes i maj 2002, hvor lederne kunne indlevere 11.020 underskrifter til Nationalforsamlingen. Imidlertid afbrød Castro parlamentets session juli samme år “indtil videre”.

Noter

¹ Tidligere embedsmand fra Indenrigsministeriet, ifølge Human Rights Watch.

² Antallet varierer alt efter hvilken kilde, der refereres.

³ <http://www.amnesty.org.uk/news/press/14450.shtml>

⁴ Se f.eks. Jyllands Posten, 23.12.2003. I øvrigt den eneste længere artikel om Payá bragt i en dansk avis.

Om Nikolaj Feldbech Rasmussen

Ingeniørstuderende, medl. af Kristendemokraternes Hovedbestyrelse.

Hvis du vil vide mere

Her er en række ressourcer for de der måtte være interesseret i at vide mere om den kristendemo-kratiske ideologi, de kristendemokratiske partier m.v. Listen findes i en ugentligt opdateret udgave på www.kristendemokrati.dk.

Tidsskrifter

Cura - kristendemokratiske idé og debat	(dansk)	www.cura.kdu.dk
Kristdemokratiske debatt	(svensk)	www.kristdemokrat.se

Tænketanke/videnscentre

Kristendemokrati.dk	(dansk/engelsk)	www.kristendemokrati.dk
Ideologiskolen	(dansk)	www.kdu.dk/ideologiskolen
Civitas – kristendemokratiske idéinstitut	(svensk)	www.civitas.net
Konrad Adenauer-stiftung	(tysk)	www.kas.de
Thomistic Philosophy	(engelsk)	www.aquinasonline.com
Jacques Maritain Center - Notre Dame	(engelsk)	nd.edu/departments/maritain
Política y Espiritu	(spansk)	
www.revistapoliticayespiritu.cl		

Paraply-organisationer

European People's Party - Christian Democrats (EPP)	www.eppe.org
Youth of the European People's Party (YEPP)	www.yepp.org
European Union of Christian Democratic Workers (EUCDW)	www.eucdw.org
European People's Party in the European Parliament (EPP-ED)	www.epp-ed.org
Organización Demócrata Cristiana de América (ODCA)	www.odca.cl
Movimiento de Parlamentarios Demócrata-Cristianos de América	www.parlaodca.org
Christian Democrats and People's Party International (CDI-IDC):	www.idc-cdi.org

Partier

(* ikke-kristendemokrater / konfessionelle partier)

Albanien:	Christian Democratic Party of Albania	-
	Partia Demokrate (PD e RE)	-
Argentina:	Partido Demócrata Cristiano (PDC)	www.dc.org.ar
Armenien:	Inqnoroshum Miavorum (AIM+)	-
Andorra:	Partit Demòcrata (PD)	-
Aruba:	Arubaanse Volkspartij / Democracia Cristiana	-
Australien:	* <i>Christian Democratic Party (CDP)</i>	www.christiandemocratic.org.au
Belgien:	Christen-Democratisch & Vlaams (CD&V)	www.cdenv.be
	Centre démocrate humaniste (cdh)	www.cdh.be
	* <i>Christlich Soziale Partei (CSP)</i>	www.csp-dg.be
	* <i>Chrétiens Démocrates Francophones (CDF)</i>	www.cdf-info.be
Bolivia:	Partido Demócrata Cristiano (PDC)	-
Bosnien:	Hrvatska kršanska demokratska unija	www.posluh.hr/hkdu-bih
Brasilien:	Partido Social Cristão (PSC)	www.psc.org.br
	Partido Social Democrata Cristão (PSDC)	www.psd.org.br
Canada:	Unione dei Democratici Cristiani (UDC Canada)	www.ccdcanada.ca
	* <i>Christian Heritage Party (CHP)</i>	www.chp.ca
Chile:	Partido Demócrata Cristiano (PDC)	www.pdc.cl
Costa Rica:	Partido Unidad Social Cristiana (PUSC)	-
Cuba (eksil):	Partido Demócrata Cristiano de Cuba (PDC)	www.pdc-cuba.org
	Movimiento Cristiano "Liberacion" (MCL)	www.mclpaya.org
Cypern:	Democratic Rally (DISY)	www.disy.org.cy
Danmark:	Kristendemokraterne (KD)	www.kd.dk
Den Dom. Rep.	Partido Reformista Social Cristiano (PRSC)	www.partidoreformista.com
DR Congo:	Démocratie Chrétienne (DC)	www.democratie-chretienne.ht.st
Ecuador:	Union Demócrata Cristiana (DP-UDC)	www.dpudc.org
El Salvador:	Partido Demócrata Cristiano (PDC)	www.pdc.org.sv
	Partido Acción Popular (PAP)	-
Estland:	* <i>Eesti Kristlik Rahvapartei (EKRP)</i>	www.ekrp.ee

Filipinerne:	Lakas-NUCD-UMDP	www.lakas-nucd.com
Finland:	Suomen Kristillisdemokraatit (KD)	www.kristillisdemokraatit.fi
Frankrig:	Union pour la Démocratie Française (UDF)	www.udf.org
Georgien:	Saqartvelos Qristianul-Demokratiuli Kavshiri	www.cdu.ge
Grækenland:	Nea Demokratia (ND)	www.neadimokratia.gr
Guatemala:	Democracia Cristiana Guatemalteca (DCG)	www.democraciacristiana.org
Holland:	Christen Democratisch Appèl (CDA) * <i>ChristenUnie</i>	www.cda.nl www.christenunie.nl
Honduras:	Partido Democrato Cristiano (PDC)	www.pdch.hn
Hviderusland:	Belarussioan Christian Democrat Party (BCDP)	-
Indonesien:	Partai Demokrasi Kasih Bangsa (PKKB)	-
Irland:	Fine Gael (FG)	www.finegael.com
Italien:	Unione dei Democratici Cristiani (UDC) - Centro Cristiano Democratici (CCD) - Cristiani Democratici Uniti (CDU) Partito Popolare Italiano (PPI) Partito Democratico Cristiano (DC)	www.udc-camera.it www.ccd.it www.cdu.it www.popolari.it www.partitodemocraticocristiano.it
Kosovo:	A.Christian Dem. Party of Kosovo (PSHDK)	-
Kroatien:	* <i>Hrvatski Demokrsani (HD)</i>	www.hrvatski-demokrsani.hr
Letland:	Kristīgi Demokratiska Savienība (KDS)	www.kds.lv
Libanon:	Union Chrétienne Démocrate Libanaise	-
Litauen:	Lietuvos krikščionys demokratai (LKD)	www.lkdp.lt
Luxembourg:	Chrëstlech Sozial Vollekspartei (CSV)	www.csv.lu
Malta:	Partit Nazzjonalista	www.pn.org.mt
Moldavien:	Partidul Popular Crestin Democrat	www.ppcd.dnt.md
New Zealand:	* <i>Christian Heritage Party (CHP)</i>	www.chp.org.nz
Nicaragua:	Partido Unidad Social Cristiana (PUSC)	-
Norge:	Kristelig Folkeparti (KRF)	www.krf.no
Nordirland:	Ulster Christian Democrat Party (UCDP)	www.ucdp.bizhosting.com
Pakistan:	* <i>Pakistan Christian Congress (PCC)</i>	www.pakistanchristiancongress.com
Panama:	Partido Democrato Cristiano (PDC)	-
Paraguay:	Partido Democrato Cristiano (PDC)	www.pdc.org.py
Peru:	Partido Popular Cristiano (PPC) Union Democrata Cristiano (UDC)	- -
Polen:	SKL - Ruch Nowej Polski (SKL-RNP) Zjednoczenia ChrzecijaDsko-N. (ZChN)	www.chadecja.org.pl www.zchn.waw.pl
Portugal:	Partido Social Democrata (PSD)	www.psd.pt
Rumænien:	Partidul Nat. Taranesc Crestin Democrat Románial Magyar Dem. Szövetség (RMDSZ)	www.pntcd.ro www.rmdsz.ro
Rusland:	R. Christiansko-Demokratieskaja Partija (RCDP) Christian Democrat Union (CDU-CR)	www.aha.ru/~rcdp -
San Marino:	Partido Democratico Cristiano Sammarinese	www.pdcs.sm
Schweiz:	Christlichdemokratische Volkspartei (CVP) * <i>Evangelische Volkspartei (EVP)</i> * <i>Parti chrétien-social (PSC)</i>	www.cvp.ch www.evp-pen.ch www.csp-pcs.ch
Slovakiet:	Krestenskodemokraticke Hnutie (KDH) SMK-MKP	www.kdh.sk www.mkp.sk
Slovenien:	Slovenská demokratická a kreseanská únia (SDKÚ) Nova Slovenija-Krscanska Ljudska Stranka (NSi) Slovenska Demokratska Stranka (SDS) Slovenska Ljudska Stranka (SLS)	www.sdkuonline.sk www.nsi.si www.sds.si www.sls.si
Spanien (Catalunya):	Unió Democrática de Catalunya (UDC)	www.uniodemocratica.org
Sydafrika:	* <i>African Christian Democratic Party (ACDP)</i> * <i>United Christian Democratic Party (UCDP)</i>	www.acdp.org.za www.ucdp.org.za
Sverige:	Kristdemokraterna (KD)	www.kristdemokraterna.se
Tjekkiet:	Krestanka a demokraticka unie (KDU-CSL)	www.kdu.cz
Tyskland:	Christlich Demokratische Union (CDU) Christlich Soziale Union (CSU)	www.cdu.de www.csu.de
Ukraine:	Partiya Khrystyyans'ko-Narodnyy Soyuz	-
Ungarn:	Magyar Demokrata Fórum (MDF) Fidesz - MPP Keresztény Demokrata Fórum	www.mdf.hu www.fidesz.hu www.kdf.hu
Uruguay:	Partido Democrato Cristiano (PDC)	www.chasque.apc.org/pdc
Venezuela:	Partido Social Cristiano (COPEI)	-

Om Cura

Cura udkommer som et gratis webmagasin (webzine) i PDF-format. Ønsker man at modtage bladet kan man oprette abonnement på bladet og downloade dette og tidligere numre på www.cura.kdu.dk.

- **Udgives af**

Kristendemokratisk Ungdom (KDU)

- **Redaktion**

Bjarne Kallesø
Nikolaj Feldbech Rasmussen
Bruno Langdahl
Jakob Norgaard Mortensen
Michael Hedelund
Jan Nilsson
Jonas Norgaard Mortensen (ansh.)

- **DTP & grafik**

back/slash v. Michael Hedelund

- **ISSN**

Udskriftsudgave: 1602-1460
Onlineudgave: 1602-2238

- **Ekspedition & evt. henvendelse**

KDU
Att.: Cura
Allégade 24B
2000 Frederiksberg
Tlf. 3327 7800
E-mail: kdu@kdu.dk
www.cura.kdu.dk

- **Udkommer**

Cura 12: Marts 2005.

- **Rettigheder**

Artikler i *Cura* må citeres indenfor citatreglerne, og når det sker med tydelig angivelse af *Cura* som kilde. Erhvervsmæssig affotografering og brug af *Cura's* tekst, billeder og illustrationer er ikke tilladt.

